

Buddha mondta a haragról

Forrás: <http://www.szinestortenetek.hu/tortenet/olvas/Harag/449>

Ha haragot dédelgetsz,
az olyan, mintha mérget
innál, és azt várnád,
hogy a másik haljon meg.

Buddha

Megjegyzés (JB): nagyon sokan idézik ezt a gondolatot, különféle kommentárokkal. Íme egy közülük:

<http://www.crystallmakeupstudio.com/2013/10/idd-merged.html>

Ld. alább.

Ez talán a legnagyobb életigazság amit valaha olvastam. Ha gyűlölsz valakit és körülötte forognak a gondolataid, azon, hogyan tedd tönkre, hogyan állj bosszút vagy akár hogyan iktasd ki az életedből, ezek mind mind neked ártanak és nem annak akit olyan szenvedélyesen utálsz. Azt mondják a szeretetet és a gyűlöletet csak egy hajszál választja el egymástól, tehát olyat utálni sem tudunk akit előtte ne szerettünk volna. Vakon gyűlölködni és utálni valakit, akár valamilyen népcsoportot mind-mind önpusztító tevékenység ami vajmi keveset árt a nem kívánatos személyeknek, annál többet a gyűlölködőnek. Minden negatív gondolat ami megszületik a fejünkben az egész létünket teszi negatívvá és aki belülről elkezd rohadni azon előbb-utóbb kívül is meglátszik majd. Ugyanúgy, ahogy azt is észrevenni valakin ha szerelmes, ha boldog, kiül az arcra, a viselkedésen, a kisugárzáson látszik hogy valamiféle pozitív töltést kapott a lélek, amit nem lehet nem észrevenni. Egy boldog, egy szerelmes ember széles mosollyal a száján megy végig az utcán és hálát ad a sorsnak az őt ért boldogságért, míg egy állandóan gyűlölködő, negatív ember akinek másból sem áll az élete mint hogy a környezete magánéletével foglalkozzon, pletykáljon, kitaláljon mások életére negatív hasással bíró hazugságokat, hogy attól érezze jól magát hogy másnak keresztbetett... Egy ilyen embernek valóban pillanatnyi boldogságot okozhat az ha a hatására elbukik, megszegyenül valaki, de hosszútávon a saját pusztulását építgeti, hiszen akár elfogadja akár nem, már régen rohad belülről. Sok ember van, akire ránézek és látom-érezem rajtuk a keserűséget, a gyűlölködést mások iránt, az a rettenetes negatív energia ami körülveszi őket hányingert kelt bennem. Aki csak azt tudja nézni hogy a másiknak milye van vagy milye nincs és elégedettséget érez, ha ő többre vitte, és még bele is rúg abba akinek kevesebb jutott. Aki alattomos módon keresztbe akar azoknak tenni akik többre vitték nála, és nap mint nap emészti őket a gondolat hogy másnak mennyivel jobb élete van, ahelyett hogy a sajátját tenné rendbe. Akinek mások szenvedése és bánata okoz örömet az megkapja a sorsától azt ami jár és nem duplán, triplán kapja vissza mindazt amit másoknak okozott.